

THEATERKRANT

RECENSIE

SUPERLEUK, MAAR VOORTAAN ZONDER MIJ WUNDERBAUM

★★★★☆ TONEEL

9 AUGUSTUS 2017 - THEATERFESTIVAL BOULEVARD, KAAIHALLEN, DEN BOSCH -
SPEELLIJST

WESTERSE ZELFGENOEGZAAMHEID OP ZEE

Door Pieter Rings gepubliceerd 10 augustus 2017

Een geheel verzorgde cruise met tot in de puntjes georganiseerd amusement. Dat kan niet goed gaan. David Foster Wallace schreef er een boek over. Wunderbaum maakte er een voorstelling over.

Wunderbaum baseerde zich niet alleen op het boek van Wallace, *A Supposedly Fun Thing I'll Never Do Again*, dat over een cruise in de Caraïben gaat. Zelf ging de groep een week mee met een luxe boottocht over de Noordzee. Videobeelden daarvan zijn te zien op een groot scherm op het toneel. Het zijn prachtige, vaak verstilde beelden van mensen die op een ligstoel naast het zwembad liggen, schoonmakers die de vloer dweilen, mensen die in een havengebied in de rij voor de bus staan voor een dagtrip en – als hoogtepunt dan wel dieptepunt – publiek dat weliswaar plichtmatig meedoet met een show maar zich niet lijkt te vermaken. Behalve een paar minuten video aan het begin waarin alle generaties door elkaar op de dansvloer op elk hun eigen manier dansen, lijkt verder niemand zich te amuseren.

Rondom de videobeelden laten de acteurs ons kennis maken met een aantal archetypische medereizigers. Wine Dierickx speelt het Filipijnse kamermeisje Petra dat tien maanden per jaar op zee, ver van haar familie, leeft. Bijzonder leuk is het wanneer de vijf acteurs, allen met plaksnor en zwarte pruik, een Griekse kapitein spelen. Een echte kapitein is niet meer nodig op het computergestuurde schip. Hun rol is met een 'presidentiële' uitstraling rond te lopen, af en toe een niet te moeilijk praatje met de passagiers te maken en uit te stralen dat alles onder controle is. Ze verdienen 500 euro per maand.

Videobeelden, sketches, het op- en aflopen van de acteurs in allerlei gedaanten, het verloopt allemaal bijzonder mooi door en over elkaar heen. Niet alleen het videoplan, ook het geluidsplan, heeft een vloeiende lijn die de aandacht geen moment doet verslapen. Bij het meerstemmig zingen zijn alle akkoorden zuiver. Wunderbaums uitgekiende dosering van ernst en luim, aangevuld met vaak poëtische beelden en teksten maakt moralisme amusant.

Hun theatrale middelen zijn stimulerend. Dit keer echter geen publieksparticipatie, behalve een mevrouw op rij 1 die met de kapiteins op de foto mag (prijs van de foto: 25 euro). Het naspelen van de langste zin uit

ELDERS

DE VOLKSKRANT

★★★★☆

'Opvallend is de sterke muziek van Jens Bouttery: hij bespeelt vooral slagwerk maar ook een modern soort pijporgel waaruit hij onheilspellende klanken tovert. Onder de hele voorstelling weeft hij een tapijt van suggestieve, sfeerbepalende muziek, met af en toe snoeiharde erupties van geluid.' [Hein Janssen](#)

NRC HANDELSBLAD

★★★★☆

'Wunderbaum krijgt geen greep op de eigen voorstelling. Doelloos zwalken we van scène naar scène. Wine Dierickx speelt alsof ze elk moment in tranen kan uitbarsten, zonder dat je begrijpt waarom. En Walter Bart doet alsof hij er liever niet bij is. Er spreekt een merkwaardige verongelijkheid uit de voorstelling, alsof de eigen teleurstelling een vloek drukt op het cruisewezen.' Kester Freriks

TROUW

★★★★☆

'*Superleuk, maar voortaan zonder mij* is een bizarre voorstelling geworden, even saai, hilarisch, tenenkrommend en treurig als de cruise-ervaring geweest moet zijn. Ze spelen enkele personages uit Wallace's boekje. Het Filipijnse kamermeisje, de alles filmende man, het strontverwende en doodverveelde pubermeisje, de blijde dienstbare kelner. Allemaal zeer serieus genomen, deerniswekkende personages, bijna te triest om grappig te zijn.' Sara van der Kooi

SPEELLIJST

het boek (echt een hele lange zin) met uitgebreide rolverdeling en achtergrondinformatie van wat eraan voorafging, is leuk en gedurfd. Het schiet wel voorbij aan de benauwdheid van de onderlinge relaties tussen de passagiers onderling die Wallace met deze meanderende, proustiaanse uitweiding heeft proberen weer te geven.

Het doorprikken van georganiseerde uiterlijkheid is natuurlijk de taak voor elk kritisch mens en vaak nog amuserender dan het gebodene. Een kijkje achter de schermen van de porno-industrie, de keizer die op de wc zit, en de mensen in de poppen in Disneyland. Wie op zoek gaat naar de 'echte' wereld neemt ook de cruise-branche met een grote zak zout. Wunderbaum weet daar moraliserende opmerkingen bij te maken over overconsumptisme, westerse zelfgenoegzaamheid en de slechte arbeidsomstandigheden in de entertainmentindustrie. Die opmerkingen moeten zeker gemaakt worden. En dan graag door Wunderbaum.

Foto: Kerstin Behrendt

Plaats een reactie

Uw e-mailadres zal *nooit* gepubliceerd of gedeeld worden. Verplichte velden zijn gemarkeerd met *

Reactie

Naam *

E-mail *

Website

Plaats Reactie

@Theaterkrant 2017

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.

De eerstvolgende drie speelbeurten van deze voorstelling:

[Volledige speellijst](#)

VERWANTE ARTIKELEN

- [Unser Dorf soll schöner werden](#)
- [Helpdesk](#)
- [Een moedeloos gevoel van optimisme – terugblik op The New Forest van Wunderbaum](#)
- [The Future of Sex](#)

TAGS

[A Supposedly Fun Thing I'll Never Do Again, Boulevard 2017, David Foster Wallace, Marleen Scholten, Theaterfestival Boulevard 2017, Wine Dierickx, Wunderbaum](#)